

Aplikace matematiky

Ladislav Beran

Za akademikem Vladimírem Kořínkem

Aplikace matematiky, Vol. 27 (1982), No. 1, 79–(80a)

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/103946>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1982

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

ZPRÁVY

ZA AKADEMIKEM VLADIMÍREM KOŘÍNKEM

Dlouhá nemoc ukončila dne 2. června 1981 plodný život akademika Vladimíra Kořínka. V jeho osobě odchází československé matematické vynikající badatel, člověk vzácně se vyskytující lidské ušlechtilostí a kultury, zanícený pro vědu i pro výchovu mladé matematické generace.

V Praze se narodil (18. 4. 1899), zde se také záhy projevilo jeho nadání a záliba v exaktním myšlení. Po studiu gymnázia, které zakončil s vyznamenáním, jednoznačně převládl zájem o matematiku a tak (v roce 1918) vstupuje na Univerzitu Karlovu a zapisuje se na studium matematiky a fyziky. Vzpomínal pak často ve svém životě svých učitelů B. Bydžovského, M. Kösslera a zvláště K. Petra, který v tehdejších studentovi brzy postřehl jeho zápal pro matematické bádání a citlivě usměrnil jeho odborný zájem. Nejprve se tak Kořínek věnoval vyšetřování počtu reprezentací celých kladných čísel kvadratickými formami. Výsledky při tom dosažené tvořily podklad jeho disertační práce. V roce 1923 pak získává doktorát přírodních věd.

Další životní a vědeckou dráhu akademika Kořínka ovlivnil pobyt v zahraničí. Zde je dlužno připomenout, že jako stipendista se účastnil vědeckého života na pařížské Sorboně a v Collège de France (1923—1924). V šedesátých letech jsem měl možnost hovořit v Paříži s profesorem P. Dubreilem, který si živě vybavoval tehdejší vzájemná pracovní setkání s profesorem Kořínkem, oceňoval originalitu jeho myšlení i soustavnost v práci. Jejich přátelské vědecké vztahy prošly zkouškou času, jak to s nostalgií zaznamenal profesor Dubreil: „Tehdy jsme byli oba ještě hodně mladí“. Neméně závažný byl i vliv, který na profesora Kořínka měl pobyt na univerzitě v Hamburku (1929—1930) a setkání s E. Artinem a E. Noetherovou, které si nejednou ve vzpomínkách připomínal.

Ze životní dráhy akademika Kořínka budiž alespoň stručně připomenuto těchto několik dat: Po roce 1924 zastává nejprve bezplatné místo asistenta na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy a souběžně s tím učí na gymnáziu, poté — v letech 1925—1931 je asistentem na ČVUT. Jeho habilitace se uskutečňuje v roce 1931, nicméně Kořínek v té době nemá možnost působit jako vysokoškolský učitel a proto odchází do Státního úřadu statistického, kde pracuje až do roku 1935. Pak teprve je jmenován mimořádným profesorem matematiky Univerzity Karlovy a po osvobození, v roce 1946, je jmenován řádným profesorem.

V následných letech věnuje akademik Kořínek velkou energii pedagogické, vědecké a organizační práci. Pod jeho vedením se pražský algebraický seminář stává křížovatkou cest zahraničních matematiků. V semináři se studují nejnovější algebraické práce a jejich aplikace, zaznamenávají se pozoruhodné výsledky z dalších matematických disciplín a tradičně se velká pozornost věnuje studiu prací sovětských algebraiků a udržování přátelských kontaktů s nimi. Přínos jeho původních časopiseckých prací, které publikoval v češtině i v hlavních světových jazycích, je stále aktuální. Z Kořínkových Základů algebry se učily a učí generace studentů, jeho přednášky vždy patřily mezi nejzajímavější a jsou stále v paměti těch, kdož měli možnost je vyslechnout. V roce 1952 se profesor Kořínek stává řádným členem Československé akademie věd a zastává zde četné důležité funkce. Spolu s tím pracuje v řadě komisí, v letech 1953—1955 jako děkan stojí v čele matematicko-fyzikální fakulty. Velký kus poctivé práce odvádí i v rámci Jednoty československých matematiků a fyziků, kde mj. zastává funkci místopředsedy (1956—1962).

Obětavé práci akademika Kořínka se dostalo veřejného ocenění Řádem práce (1962), stříbrnou medailí Univerzity Karlovy za mimořádné zásluhy o její rozvoj (1960). V roce 1968 byl vyznamenán Pamětní medailí Univerzity Karlovy a poté zlatou medailí Bernarda Bolzana za zásluhy o rozvoj matematických věd (1969) a stříbrnou medailí Univerzity J. E. Purkyně v Brně.

Úmrtím akademika Kořínka ztrácí československá matematická obec vědce světového formátu. Jeho odkaz je trvale zapsán v srdcích jeho žáků, v nichž se přenáší jeho světlá památka do budoucnosti. Laskavost, důslednost a příkladnost — vždy doprovázející kroky akademika Kořínka — nejsou a nebudou zapomenuty.

Ladislav Beran

